

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Gertrvdis Illvstrissimæ Virginis, ex ea quæ est per Surium. Obijt
anno DOfini 644. Vitaliani Papæ 10. Constantis Imp. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

exhalauit. Cuius morte filiorū animi, quāuis non mediocri tristitia oppressi, tamen cum ad mentem reuocarent ea, quæ a Beato Præsule Hereberto prædicta fuerant facile mœrorem omnem depulerunt. Eccè autem vt defuncti corpus propè sepulchrum eiusdem vatis sui depositum est, pauper quidam inter vigiliarum exequias, à cunabulis contractus (qui eiusdem Sancti Pontificis pietate & patrocinio hæcenus vitam contra inopiā defenderat) dū tota nocte multis lachrymis miserandam suam orbitatem deploraret, suorum sanitatem soliditatemque membrorum ab ijs recepit.

miuit in Domino.

Contractus ad sepulchrum Hereberti curatur.

VITA S. GERTRVDIS ILLVSTRISSI-

simæ Virginis, ex ea quæ est per Surium. Obijt anno Domini 644. Vitaliani Papæ 10.

Constantis Imp. 23.

Vide Cæsar. Baro. in not. marty. Rō. Item Tom. 8. annal. Ecclesiast.

17 Martij. Patria & parentes eius.

Sancta Gertrudis Niuellensis, patre Pipino, matre verò Itca illustrissima familia orta, cum in paternis ædibus versaretur; & die ac nocte ad parentis suæ multis virtutibus ornata pedes, diuini verbi sapientiam meditaretur, eos breui temporis spatio in Dei amore progressus fecit, vt mundanarum rerum pertaxa, tota mente de diuina pulchritudine cogitaret. Fertur verò tale in Christi seruitio initium habuisse.

Cum parens eius Pipinus, Dagobertum regem ad splendidas epulas inuissset, fortè in comitatu eius adfuit adolescens quidam, Austrasiorum ducis filius, qui Gertrudis moribus & ingenio delectatus, cum à rege tum à Pipino, eam sibi coniugem dari postulauit. Rex non parum hoc postulato gauisus, patrem puellæ ad consensum nuptiarum hortari ccepit, ipsamque puellam cum matre ad-

Pipinus parens Gertrudis, Dagobertum regem inuitat ad mensam.

tre adduci imperavit. Illæ quid resū ageretur ignaræ, protinus regis imperio parætes adænerūt. Quibus Rex verbis aplissimis, & genus adolescentis, & diuitias, & honores prædicare cepit, nihilquæ nõ facere vt puellã ad rã celebre coniugiũ inuiteret. Tũ Gertrudis indignabũda, Ego, inq̃t, õ Rex neque hũc auro fulgentem, neque mortaliũ quẽquã quibusuis titulis decoratũ, sed Christũ Deũ ac Dominũ meũ sponsum mihi elegeri. Hoc audito Rex, teneræ puellæ responsũ admirans, conticuit; adolescens autẽ pudore pariterque indignatione repletus recessit.

Ab illo igitur die pietatis & diuini amoris igniculi, mirificẽ in deuoto materno ac virgineo pectore creuerunt, donec, quatuordecim inde elapsis annis, patre vita defuncto mater & filia sacris sese quibus, Amãdi episcopi cõsilio cõstructis, incluserunt; seseque totas suaque omnia vni Deo sacro accepto velamine, consecrarunt. Accessere mox aliæ, atque aliæ, quæ splendore virtutum admirabilem, quas in parente & filia contemplantur, motũ, sese earum disciplinis submittebant; ita vt breui cœnobium & personarum & virtutum numero celeberrimum constitueretur. Interea humani generis hostis, stimulis inuidiæ in nouam Christi militiam concitatus, quorundam animos in odium virginum vehementer accendit, nullumque non mouit lapidem, vt virgines in Christi nomine congregatas dissiparet, parumque abfuit quin acerbissimis ignominia telis petita vel institutum desererent, vel saltem subditas à se dimitterent. Sed Gertrudis Christi amore accensa, perditorum hominum calumnias tanta virtute sustinuit, vt cunctas dæmonis insidias profigaret, & inuitis omnibus, congregationem Christo sacram retineret. His primum defunctæ

Puella Gertrudis, respuit nobilissimi adolescentis coniugium.

Pipinus pater S. Gertrudis obiit.

Ita mater Gertrudis, cum filia, sacris se adibus inclinat.

periculis, radios virtutum omnium latius dis-
pergere, exterisque etiam hominibus egregia pi-
etatis officia exhibere cœperunt. Et quidem pri-
ma eis pauperum & peregrinorum cura fuit,
quos sollicitè rāquā Christi mēbra nocte dieq; fo-
uebant. Cæterum Itta postquam annos nata 60.
clarissimis virtutum omnium ornamentis cœ-
nobium decoratum aspexisset, sanctum Deo spi-
ritum tradidit, anno à mariti sui Pipini obitu 12.
Cum autem matre defuncta, filia totum regimi-
nis pondus in se solam recepisset, cepit ardenti-
us cœlestium rerum contemplationi incumbere;
& ne quid eam ab earum amore impediret. ita
alijs officia distribuit, vt sola auctoritate rerum
omnium sibi seruata, nihil præter sacras lectio-
nes nocte dieque tractaret; eoque assiduo studio
progressa est, vt omnem penè sacram scripturam
memoria teneret, & obscura allegoriæ mysteria
sancto reuelante spiritu, luculenter auditoribus
explanaret. Porro pauperum curam nunquam
deposuit, sed ædes valdè magnificas exstruxit, in
quibus magnam egenorum multitudinem cleri-
corum & peregrinorum, victu quotidiano sustē-
tabat. His pietatis operibus tota mente intenta,
dum nimijs vigilijs & ieiunijs corpus domaret,
acri ægritudine corripitur; qua paulatim crescē-
te, vt liberius Christi amori vacaret, & alacrius
illi occurreret, Abbatissæ officio se abdicauit, &
neptem suam VVilfetrudem, virginem annos
natam 20. multisque virtutibus egregiè instru-
ctam, in locum suum instituit. Hoc autem one-
re liberata, tã ardēter precibus & meditationib⁹
assiduo vacauit, vt solo corpore in terris, mente
verò reuera in cœlis habitaret; atq; hoc modo cur-
su suo feliciter exacto, cū ab insigni quodā sancti-
tatis

Itta me-
ritur.

s Gertru-
dis in sacris
litteris do-
ctissima.

Abdicat se
officio Ab-
batissæ.

tatis viro, Ultano nomine peregrino monacho, de die obitus admonita fuisset, sacris munita mysterijs. anno ætatis suæ tricesimo tertio 16. Kalen. Aprilis migravit ad Dominum, Cuius sanctitatem quamvis egregia pietatis opera satis superque testantur, eam tamen Dominus miraculorū virtute magis confirmare dignatus est.

Moritur
anno ætatis
suæ 33.

Claret mi-
raculis.

In Treuirensi monasterio Abbatissa fuit Modesta nomine, sanctissima Gertrudi singulari amicitiaæ foedere deuincta. Hæc cum die quodam cœnobij sui templum ingressa fuisset, seque ante beatissimæ Virginis aram prostrauisset, vidit non sine ingenti stupore ad dexterum altaris latus S. Gertrudē eo habitu quo uti cōsueuerat; cumque plurimum de visionis veritate ambigeret, Noli, inquit, soror Modesta dubitare; Ego enim Gertrudis sum, quam summopere in vita semper amasti. His dictis euauit.

Apparet Ab-
batissæ Tre-
uirensi.

Ignem ex-
tinguit. S.
Gertrudis.

Anno ab obitu eius decimo, ignis in Niuellensi cœnobio subito excitatus adeo sæuij, ut sacræ virgines vehementer exterrita, deserto cœnobio in tutum sese recipere coactæ fuerint. Ille vero cui monasterij cura commissæ erat, eleuatis oculis vidit S. Gertrudem ea forma & habitu, quo viuens quondam Christo famulata erat, in summa refectorij parte stantem, veloque suo flammam abigentem, ac tandem incendium restinguentem. Longum foret innumera eius, quibus coruscet, miracula referre. Agnes Gertrudis alumna, quæ post VViltefrudem Abbatissæ munus administrauit, templum in honorem eius extruxit, in quo omnipotens Deus virginis huius gloriam mirificè illustrat.

Templum
Niuellæ in
honor. S.
Gert. con-
structum.